

INFORMATIE-BULLETIN VAN EN VOOR DE LO/SPORTORGANISATIE

Interview

Kees Meijll: "KMA is een dynamisch bedrijf"

door aoo Rob Jansen sr

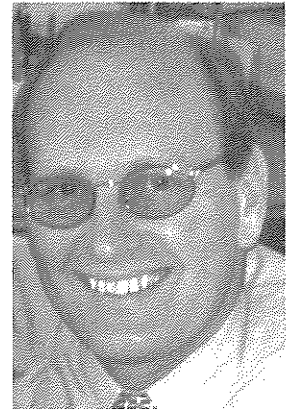
Voor de buitenwereld was het in het verleden goed toeven voor de LO/Sportinstructeur op de KMA. Af en toe een lesje aan de cadetten en in de avonduren één van hun sportclubjes begeleiden. De overuren werden gecompenseerd in tijd. Kortom een beste baan, waar je ook mee kon worden. "Vroeger heerste er een stabielere situatie rond de opleiding, het randgebeuren en de planning kon, bij wijze van spreken, nog op een half A-viertje", beaamt Hoofd Sectie LO/Sport op de KMA majoor Kees Meijll. "Met de komst van alle officiersopleidingen BOT en BBT naar Breda, veranderde dat drastisch. Het bracht een enorme cultuurschok te weeg". Inmiddels is de KMA omgevormd tot een dynamisch militair bedrijf, dat zijn vleugels uitslaat in binnen- en buitenland. Het werk van de LO/Sportinstructeur op de enige LO/Sportgroep waar de KL en Klu een geïntegreerd geheel vormen, is ook drastisch veranderd. Veel in het groen, GVA en buitenlandse oefeningen. Kortom de LO/Sportgroep van de KMA kan nu de vergelijking met een LO/Sportgroep van onder andere de Luchtmobiele Brigade goed doorstaan.

"Je kunt wel zeggen, dat er het één en ander veranderde, toen ook de BBT-officieren op de KMA moesten worden opgeleid", begint Kees Meijll zijn verhaal. "Er heerste een, min of meer, stabiele situatie, zowel bij de opleiding als bij het randgebeuren. Zo was iedereen cadet, lid van het cadetencorps en de opleiding duurde vier jaar. Ineens stonden er BBT-ers voor onze neus en in onze argeloosheid hadden we geen moeilijkheden verwacht. Die kwamen echter al na enige weken in de co-tijd, de introductie week van het cadetencorps. De BBT-er had problemen met de studentikoze aangelegenheden, eigenlijk normaal gezien de achtergrond van de meesten. Zij waren wat ouder, hadden vaak al een HBO opleiding achter de rug en waren best kritisch. De BOT-er kwam meestal rechtstreeks van het VWO en was ook jonger".

"Vanaf dat moment was het een constant proces van stroomlijnen van de opleidingen en van hoe integreren we andere opleidingen in de KMA. Naast de BOT en BBT offi-

ciersopleiding kregen we ook te maken met opleidingen van mensen die zich civiel al hadden gespecialiseerd zoals artsen, fysiotherapeuten, juristen, maatschappelijk werkers enzovoort en de Omscholingsopleiding Onderofficieren Tot Officier (OOTO). De leeftijd van de laatste categorieën was beduidend hoger."

"Het instituut KMA bestaat al zo'n 170 jaar en leidde uitsluitend 'beroeps' op. De top van de legerleiding is altijd zo opgeleid, zodat veel officieren dat beeld nog steeds met zich meedragen. Tradities zijn echter in een nieuw licht geplaatst, een intrigerend proces. Alleen de BOT-er is nog cadet. Zij volgen de KMA 1-opleiding, die drie jaar duurt. Dan krijgen ze een startfunctie en

Inhoudsopgave

Jaargang 5, nummer 4, mei 1998

Kees Meijll: "KMA is een dynamisch bedrijf"	Pag. 1
<i>door aoo Rob Jansen sr</i>	
Een ervaring rijker!	Pag. 3
<i>door aoo Gert Borneman</i>	
Werkgroep Systematiek	Pag. 5
<i>door kap Hans van der Kaaden</i>	
Fit For Action	Pag. 7
<i>door kap Hans van der Kaaden</i>	
Kwaliteitsbewaker met grote K	Pag. 8
<i>door sm Richard Hesterman</i>	
24 uur per dag militair	Pag. 10
<i>door sgtI Esther Wijffels en sgtI Anthony Scheepers</i>	
Over één jaar past 'ie wèl	Pag. 11
<i>door Bertil Veenstra</i>	

komen na twee jaar weer terug voor de KMA II opleiding en als ze daar voor slagen krijgen ze hun bul. De BBT-er volgt de opleiding KMA-A. Zij kunnen later nog de KMA-B en KMA-C opleiding volgen en uiteindelijk op hetzelfde niveau komen als de BOT-er.”

Niet alleen kracht en conditie

Ook voor de LO/Sportinstructeur veranderde het één en ander. “Ja, die waren gewend om de BOT-opleiding te draaien, plotsklaps kwamen daar de BBT-ers bij. Zij volgen geïntegreerd de AMO/AKO met de BOT-er. Een hoop duidelijkheid was weg, omdat er veel meer en andere opleidingen gegeven moesten worden en er kwamen meerdere lichten per jaar. De BOT-er komt alleen in augustus op, net als vroeger. Daarnaast zijn nog drie lichten per jaar voor BBT-ers, specialisten en OOTO”, vervolgt Kees Meijll zijn verhaal. “Concreet werd de LO/Sportinstructeur geconfronteerd met een toename van activiteiten. De stabiele opleidingsstructuur, instructeur volgde de leerling tijdens zijn vier jaar op de KMA en was buiten de diensturen actief in een sportvereniging, was niet meer. De opleiding van de BOT-er werd in drie jaar gecompriemd en er kwamen verschillende nieuwe opleidingsrichtingen bij. De LO/Sportinstructeur heeft hier niet alleen de taak om de cadet/leerling fysiek geschikt te maken, maar levert ook een bijdrage aan de persoons- en groepsvorming. Dat maakt trouwens het werken hier uniek. Sporten is niet alleen conditie en kracht, maar er wordt ook een bijdrage geleverd aan het officier worden. Dat legt een extra claim op het personeel, dat binnen en buiten de dienst ook nog een voorbeeld functie heeft.”

Sportverenigingen

“De cadetten zijn verenigd in een Cadettencorps, dat allerlei activiteiten organiseert, zoals sport, wapen- en dienstvakactiviteiten en culturele evenementen. Zo wordt een klimaat geschapen waarin de cadetten in aanraking komen met alle aspecten die te maken hebben met leiding geven en waarin bestuurlijke ervaring kan worden opgedaan. Dat leidinggeven loopt als een rode draad door heel de opleiding. Het dagelijksbestuur is in handen van de Senaat, die de verenigingen aanstuurt. De sportverenigingen zijn het sterkst vertegenwoordigd, waarvan enkele met een grote traditie. De voetbalclub Velocitas is al ruim honderd jaar en de roeivereniging Dudok van Heel heeft ook een jarenlange traditie. Boven deze verenigingen staat een cadetten-sportcommissie, waarvan ik de adviseur ben. Iedere vereniging heeft verder ook een adviseur als coach, voor wat betreft de bestuurlijke aspecten. Bij de sportvereniging is de training meestal in handen van een LO/Sportinstructeur, die volgens een rooster de verenigingen in de avonduren traint. Deze uren worden wel verroosterd, maar leggen toch een aardige druk op de LO/Sportgroep. Trouwens er staat ook een consequente druk op het verenigingsleven door de kortere opleidingstijd. Alleen rugby wordt momenteel nog in competitieverband beoefend. De cadetten moeten het naast hun studie doen en worden gedwongen keuzes te maken, timemanagement.”

“Omdat van de LO/Sportinstructeur een actieve rol wordt verwacht in de verenigingen, zal dat in de fofé tot uitdruk-

king komen. Is een specialiteit niet voorhanden, dan worden instructeurs gestimuleerd om een cursus te gaan volgen. Het begeleiden van de verenigingen is geen liefde werk oud papier. Dit werk is dienst en wordt verroosterd in tijd”.

Planning

“Het is tegenwoordig een aardig gepuzzel om de opleidingen, sportverenigingen en overige activiteiten te combineren. Overdag moet er altijd voldoende capaciteit aanwezig zijn voor het verzorgen van het LO/GVA-programma. Een managementondersteuner hebben we officieel niet in de organisatie, alleen (hoofd)instructeurs. Vroeger deed aoo Ton Carton dat er bij, nu is het een dagtaak geworden. Sm Frans Krechting is nu nagenoeg full-time met de planning bezig, omdat hij grote affiniteit met de computer heeft en dat uitstekend doet. De KMA heeft grote aantrekkingskracht op buitenstaanders om iets op de KMA te doen. In het begin zijn we daar royaal op ingegaan door de heersende werkdruk gaan we daar nu noodgedwongen selectief in te werk”.

Groene pak

“De KMA wijkt tegenwoordig niet af van andere LO/Sportgroepen. Er wordt bij ons ook veel in het groene pak gewerkt. Wij vertoeven ook vaak buiten de deur en kunnen de vergelijking met een LO/Sportgroep van de Luchtmobiele Brigade en andere LO/Sportgroepen goed aan. Iedere lichting heeft in de AMO/AKO een GVA week en bij de augustus lichting is er zelfs één extra, dat zijn bij elkaar vijf weken niet aaneengesloten. Ook worden we ingezet bij oefeningen om rotsklim/WOH-activiteiten enzovoorts te begeleiden. De eindoefeningen spelen zich altijd af in het buitenland, omdat de Afdeling Militaire Opleiding en Vorming (AMOV) daar veel waarde aan hecht. De cadetten worden op vreemde bodem met zichzelf geconfronteerd en dat houdt meteen het kader ook scherp. Iedere keer op dezelfde plaats geeft kans op vervlakkings. Wel heeft een buitenlandse oefening meer impact op het LO/Sportpersoneel. Twee rouges gaan mee op verkenning en tijdens de negen dagen durende oefening zijn drie tot zeven LO/Sportinstructeurs in touw en dat vier keer per jaar. Dat betekent dat ons personeel twaalf tot vijftien weken per jaar weg is. Daar werken we graag aan mee, stimuleren het omdat het core-business is. Het heeft echter wel een keerzijde. We moeten goed de arbeid/rust verhouding van de instructeurs in de gaten houden, ze moeten af en toe ook eens stoom afblazen. In de hectiek van dit bedrijf is dit soms met moeite te realiseren.”

“Ook de arbeid/rust verhouding van de cadet moet goed in de gaten worden gehouden. Zij moeten naast de opleiding actief zijn in het verenigingsleven en dat kan wel eens problemen geven. We moeten ze zo begeleiden, dat ze heel blijven, anders gezegd in de race houden. We doen dan ook veel aan individuele training, revalidatie training en hebben een SMAT. Af en toe worden we geconfronteerd met cadetten, die niet voldoen aan de eisen. Die worden in een speciale commissie besproken. Alles wordt dan bekeken en er wordt maatwerk geleverd om de problemen op te lossen. Onze instructeurs geven dus niet alleen les, maar moeten ook een bijdrage bij het opmaken van de persoonsbeoorde-

ling leveren. Dat levert het nodige administratieve werk op. Ook moeten er resultaten geproduceerd worden van testen en dat alles volgens de examenregeling. We kunnen ons geen fouten permitteren”, stelt Kees Meijll met nadruk.

De LO/Sportgroep

“In de tijd dat majoor Marcel Wiegink nog Hoofd Sectie LO/Sport was, werden er al acties ondernomen om de LO/Sportgroep te vergroten. Inmiddels staan we in de OTAS voor vijftien man en we hopen dat dat er nog meer worden. De LO/Sportgroep bestaat nu uit Hoofd Sectie LO/Sport, een plaatsvervangend hoofd in de persoon van Klu luitenant Pieter van der Peet en dertien instructeurs. Van die dertien zijn er vier van de Koninklijke Luchtmacht. Aan de hand van zelf bijgehouden productie-cijfers, bij ons niet van hogerhand opgelegd, blijkt dat er een tekort is aan twee managementondersteuners en drie instructeurs. Waar die vandaan moeten komen weet ik nog niet, want ook de KMA heeft een functieplafond. Lukt het wel, dan zorg ik dus mooi voor vijf extra functies voor de LO/Sport. Die zijn niet alleen voor KL-ers, want wij zijn een interservice LO/Sportgroep. Van de dertien instructeurs zijn er vier van de Klu. Die passen overigens perfect in ons team. Natuurlijk is er een merkbaar verschil, want zij komen uit een geheel andere sportcultuur. Zij, de crème de la crème van de Klu Sportorganisatie, hebben echter bewust gekozen om op de KMA te werken. Duidelijk een heel ander bedrijf dan de gemiddelde Vliegbasis. De samenwerking gaat uitstekend, prima lui om mee te werken”.

LO/Sportorganisatie

“De sectie LO/Sport bestaat uit personeel dat uit de LO/Sportorganisatie KL en Sportorganisatie Klu komt en valt rechtstreeks onder de AMOV. In de organisatie staan we naast het cadettenbataljon en de opleidingscompagnie. Daar ben ik blij mee, dat geeft aan dat de leiding van de KMA ons op waarde schat en ons qua opleidingsinspanning de plaats geeft, die we mijn inziens verdienen. De samenwerking met de H(oofd)AMOV en zijn staf is overigens bijzonder plezierig. We krijgen de support die we nodig hebben. Toch zijn wij niet los te zien van de LO/Sportorganisatie, want uiteindelijk komen we daar vandaan en gaan er ook weer naar terug. De binding is er nog steeds, want ik ben toevoerder in het Directie Beraad van de LO/Sportorganisatie. Ook heeft dit ‘los van de organisatie zijn’ voor ons enige consequenties. Ik moet bijvoorbeeld zorgen dat mijn personeel vaktechnisch in de pas blijft lopen, dat we voor C-LO/Sportorganisatie aantrekkelijk, goed opgeleid en up-to-date bijgeschoold personeel blijven, want we mogen niet wegdrijven van de organisatie. Mijn instructeurs volgen dan ook cursussen bij de LO/Sportorganisatie, zonder dat ze er eigenlijk formeel recht op hebben en ik krijg zo nu en dan steun bij GVA activiteiten. Van die steun ben ik afhankelijk, maar lever daarentegen waar mogelijk graag een tegenprestatie. Kortom het is voor KL-LO/Sportpersoneel best een verrijking om enkele jaren op de KMA te werken. Lesgeven in een dynamisch bedrijf met hoog opgeleide en kritische leerlingen (vaktechnisch moet je echt aan de bak), aantrekkelijke binnenlandse en buitenlandse activiteiten en je specialiteit kun je uitleven in de sportverenigingen. Wat wil je nog meer”, besluit Kees Meijll.

Het werk

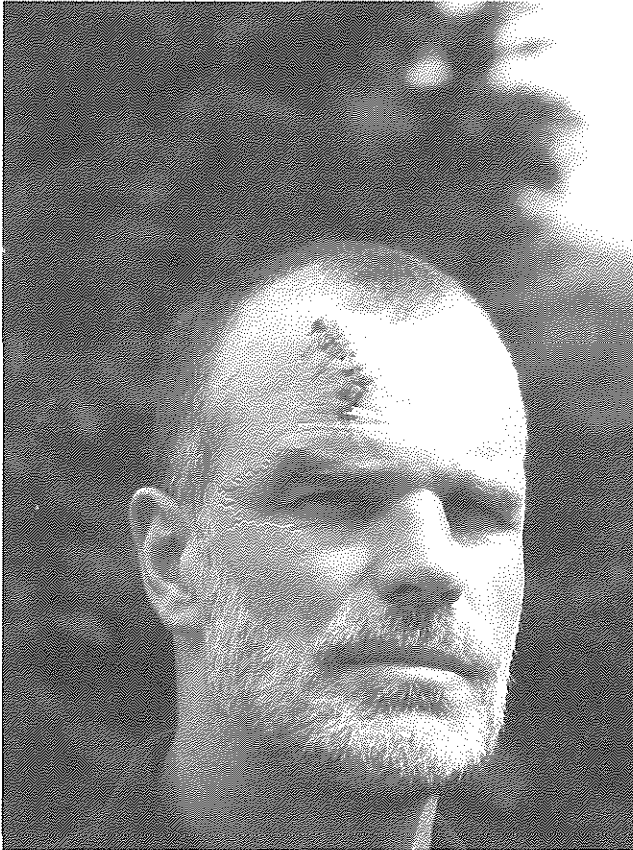
Een ervaring rijker !

door aoo Gert Borneman

Tijdens de cursus bergredding voor geneeskundig personeel die uitgezonden gaan worden, waren wij aan het werk in een steengroeve in Siedlinghausen in Duitsland. Ik liet de cursisten afdalen naar een grot halverwege de wand van zestig meter hoogte. Ze kwamen daar uit in een grot, waar ze op mij zouden wachten. LO/Sportinstructeur Richard Eyer, die ook uitgezonden wordt, ging als eerste. Hij zou de touwen de grot binnen trekken, zodat niemand door zou schieten voorbij de grot. Uiteindelijk was iedereen weg en ging ik als laatste achter de cursisten aan. Sm Gerrit Pasman zat op een rotsformatie aan de andere kant van de groeve om de video opnamen te maken voor de avondevaluatie. Halverwege mijn afdaling riep ik tegen Richard dat hij moest uitkijken, omdat er veel stenen los lagen. De andere mensen stonden al in de grot te wachten. Toen ik naast Richard stond, vroeg ik hem de touwen goed te leggen om deze opnieuw naar beneden te gooien. Ik begon hier ook mee en stond licht voorover gebogen naar de grond te kijken, waarbij het touw door mijn

handen liep. Plotseling voelde ik een enorme klap op mijn hoofd. Instinctief zakte ik in elkaar richting rotswand. De andere kant op val je dertig meter naar beneden!! Daar zat ik dan. Ik zette mijn helm af en bloedde als een rund. Versuft dacht ik: “Hoe kan dat nou ?” Ik had toch een helm op ? Was de steen onder mijn helm geslagen ?

Voor mij stond Dennis, de gewondenverzorger. In mijn beleving stond men met grote ogen te kijken van: “Wat is dit nou en gebeurt er verder niks?” Achteraf gebeurde alles zeer snel en adequaat. Ik keek naar beneden en zag al dat bloed op mijn kleren en dacht: “Snotverdorie, wat een zootje”. Ik riep: “Kom jongens, doe eens wat?” Waarop Richard zei: “Dat is jullie werk”. Dennis pakte zijn verbandpakje en draaide dat om mijn hoofd. Gerrit had aan de andere kant de klap gehoord en zag iemand in elkaar zakken. Hij schreeuwde: “Wat is er aan de hand ? Wie is het ?” Hij kreeg geen antwoord en maakte zich uit de voeten om de verbandtrommel te halen, die in het voertuig lag. Aan de

andere zijde van de grot zat een gat, waardoor hij dan naar binnen wilde kruipen. Richard zat naast mij. Ik zei hem dat we de grot uitkonden via een opening aan de andere zijde in de wand. Daarvoor moesten we een stuk door een donkere gang lopen. Ik vond mezelf nog in staat om op eigen kracht, met zijn ondersteuning, hier naar toe te gaan. Dat deden we dan ook. Ik wilde zo snel mogelijk weg. Ik kroop de grot uit en kwam Gerrit tegen. We besloten om eerst naar de dokter in Siedlinghausen te gaan. Deze was het dichtstbij. Dennis was al weg om de slagboom te openen, die de ingang van de groeve versperde.

Alles zat onder het bloed

Richard reed mij naar Siedlinghausen. Binnenkomend bij de dokter zat er een assistente, die verschrikt opsprong. Ik zag er niet uit. Bergschoenen met gammaschen, regenkleiding en alles zat onder het bloed. Ik mocht meteen doorlopen naar de behandelkamer. Ze haalde het verbandpakje weg en keek met grote ogen naar mijn hoofd. Snel werd de dokter erbij gehaald. Hij kon er niks mee. Ik moest naar het ziekenhuis in Winterberg. Daar kon men foto's maken van mijn schedel. Hij draaide een drukverband om mijn hoofd. Richard zou mij naar het ziekenhuis in Winterberg brengen. De dokter belde inmiddels dat we er aan kwamen.

Hechten en foto's maken

Onderweg besloegen de ramen van de combi. Ik zweette als een rund. Het zal wel van de spanning gekomen zijn. In het ziekenhuis duurde het even voor de juiste behandelkamer gevonden werd. De dokter komt zo. Daar lag ik dan. Tegen Richard zei ik, dat hij beter terug kon gaan, omdat in de combi nog diverse materialen lagen die Gerrit nodig had

om met de cursisten verder te gaan. Hij kon mij dan na de behandeling weer ophalen. De dokter richtte de operatie lamp op mijn hoofd en keek zorgelijk. Een centimeter of zeven open tot aan het bot. Dat werd hechten en foto's maken. Even later kwam ook de chef-arts kijken. Wat was er gebeurd? Een steen? En je had een helm op. Het is niet te geloven. Hij zei tegen zijn collega arts, dat de wond goed ontsmet moest worden. Ook vroeg hij wanneer ik voor het laatst tegen tetanus was ingeënt. Dat was lang geleden, dus doe maar. Na een plaatselijke verdoving, konden de hechtingen er in. Daarna stelde de dokter enige routinevragen. Of ik overgegeven had, duizelig was en of ik niet bewusteloos was geweest. Niets van dit alles. Dat zag er dus gelukkig niet slecht uit. Op de röntgenfoto's werden gelukkig geen afwijkingen gevonden. In de tussentijd was Richard weer terug. Mijn gegevens werden opgenomen en ik kon gaan. Wel moest ik meteen terugkomen als ik over moest geven of duizelig werd en de volgende morgen moest ik thuis bij de huisarts de wond laten controleren.

Evaluatie

Op de terugweg reden we langs de steengroeve om Gerrit en de cursisten gerust te stellen. Ik voelde me suf en liet me door Richard naar het hotel brengen en ging meteen naar bed. Tegen de klok van zes arriveerde Gerrit met de cursisten. Iedereen was bezorgd. We lieten alles nog eens de revue passeren. Op mijn helm zat bloed. De inslag van de steen was goed te zien. Het binnenwerk van de helm was uit elkaar geknald. Wat zou er gebeurd zijn als ik geen helm op had gehad of als ik omhoog had gekeken? Ik moest er niet aan denken. Mijn helm had de grootste klap opgevangen en de druk verdeeld. En dan toch nog zo'n wond, onder de helm. Ongelofelijk!!

Leermoment

Aan de hand van dit voorval zijn een aantal zaken, die ik onder de aandacht wil brengen:

- 1) In buitengebieden **altijd een goedgekeurde helm** op. Deze moet goed passen en correct gedragen worden. Maak het kinbandje altijd vast en trek dit goed aan;
- 2) Maak **altijd een beveiligde afdaling** (Prussik, Shunt) bij het gevaar van steenslag. Dit kan u ook tijdens de afdaling gebeuren;
- 3) Verplaats u en de gewonde uit de gevarezone;
- 4) Heeft iedereen nog een goed verbandpakje bij de hand?;
- 5) Waar bevindt zich de EHBO-does, dokter en ziekenhuis?;
- 6) Zet uw gegevens op een kaartje in uw paspoort: naam, adres, militair adres, registratienummer, geboortedatum en verzekeringsnummer van Univé;
- 7) Steenslag ontstaat niet alleen maar door de afdalers en klimmers die dit lostrappen, maar kan ook ontstaan door het touw dat tegen de wand getrokken wordt, temperatuurverschillen en door de aanwezigheid van wandelaars en dieren;
- 8) Wanneer er stenen vallen roep dan luid: "Steen". Begeef u naar de rotswand en **kijk nooit omhoog!!!!**

Tot slot wil ik alle mensen bedanken, die mij geholpen hebben. Grote klasse!! Ik heb geluk gehad. Deze ervaring had me wat mij betreft bespaard mogen blijven!!

Werkgroep Systematiek

door kap Hans van der Kaaden

In opdracht van C-LO/Sportorganisatie KL is medio 1997 een werkgroep 'Systematiek' geformeerd.

Globaal luidde de opdracht: Onderzoek de bruikbaarheid van de bundel 'Systematiek van de lichamelijke oefening in de KL' en kom met eventuele verbeter voorstellen.

Een eerste kennismaking met de werkgroep heeft plaats gevonden middels een kort artikel in de Zandloper, jaargang 5 nummer 1. De werkgroep Systematiek acht het van groot belang dat u, als collega, nauwgezet geïnformeerd wordt over de voortgang van onze werkzaamheden. De systematiek van de lichamelijke oefening in de KL dient als hulpmiddel om richting te geven aan het primaire proces.

Waarom actualiseren?

Actualiseren van de bundel systematiek van de lichamelijke oefening in de KL blijkt onder andere nodig vanwege:

- Een veranderde taakstelling van onze KL;
- De intrede van de verbeterde bedrijfsvoering en dus een veranderend wensenpakket van de commandant (klant);
- De toenemende duidelijkheid bij commandanten omtrent het nut van advies en de te bieden ondersteuning van en door de LO/Sportorganisatie, voor het bereiken van de gewenste fysieke fitheid;
- Ontstane knelpunten in het toepassen van de methodiek leergangontwikkeling op de werkvloer;
- Een (op het gebied van doctrines, benaming, trainingsprincipes enzovoorts) geactualiseerde bundel Trainen Fysieke Fitheid;
- Een veranderde werkwijze op de LO/Sportgroepen.

Communicatie

Informatie over wat de werkgroep uitspookt en wat er wordt geproduceerd is gemeengoed en moet derhalve ook optimaal gecommuniceerd worden. Voorkomen moet worden dat de indruk ontstaat dat de werkgroep een ei uitbroedt in de 'ivoren-toren' (lees stafafdeling). Vervolgens een 'valluik' opent en de werkvloer opzadelt met een zo genaamde bureau oplossing. Het aangereikte mist dan herkenbaarheid, acceptatie en draagvlak en wordt eerder gezien als ballast dan als een goed te gebruiken handvat.

Achtereenvolgens wordt behandeld:

- opdracht aan de werkgroep;
- knelpunten;
- nieuw raamwerk methodiek leergangontwikkeling;
- de cursus TFF niveau 2;
- een LO/FT document;
- één van de Targets voor 1998;
- actualiseren van bundel 'Systematiek van de Lichamelijke oefening in de KL'.

Opdracht

De opdracht aan de werkgroep is tweeledig:

1. Voor 1 juni 1998 informeren van C-LO/Sportorganisatie over een nieuw raamwerk (opzet) van de methodiek leergangontwikkeling, die voldoet aan de door de LO/Sportorganisatie gestelde eisen. Bij goedkeuring wordt dit raamwerk verder uitgewerkt. Over dit raamwerk en de verdere invulling ervan wordt u nader geïnformeerd.
2. Actualiseren van de bundel 'Systematiek van de Lichamelijke oefening in de KL'. De gebruikte termen en gehanteerde terminologie, daar waar noodzakelijk, aanpassen aan de huidige of toekomstige situatie van de KL. Hiermee wordt begonnen na 1 juni 1998.

Knelpunten

De werkgroep is begonnen, na een aantal brainstorm sessies, met het inventariseren van knelpunten die enig verband hielden met de methodiek leergangontwikkeling (Hoofd-stuk IV) uit de bundel 'Systematiek van de Lichamelijke oefening in de KL'.

De geïnventariseerde knelpunten kennen verschillende probleem-eigenaren (HKC, Hoofd sectie Controller, C-LO/Sportgroep, de klant en de werkgroep). Voor de werkgroep zelf bleken de belangrijkste knelpunten samengevat te kunnen worden in:

- de huidige methodiek leergangontwikkeling blijkt zuiver van opzet, maar is minder gebruikersvriendelijk en bovendien niet meer up to date in het gebruik;
- er is behoefte aan een geïntegreerd document voor het trainen van de algemene en taakspecifieke fitheid (LO/FT-document).

Vanuit de knelpunten is, voor de verschillende probleem-eigenaren, een groot aantal aanbevelingen opgesteld. De opgestelde aanbevelingen door de werkgroep vormen een leidraad om de huidige methodiek leergangontwikkeling te kunnen aanpassen en waar mogelijk verbeteren.

Nieuw Raamwerk

Op het ogenblik is de werkgroep bezig een raamwerk (model) te ontwikkelen, waarmee op een gestructureerde wijze, volgens een duidelijke methodiek, een geïntegreerd LO/FT document ontwikkeld kan worden. Het zal de ruggegraat vormen van de te verbeteren methodiek leergangontwikkeling. Zodra het definitieve raamwerk gereed is, wordt u hierover geïnformeerd. Voor de bundel 'Systematiek van de Lichamelijke oefening in de KL' geldt in z'n geheel, dat de gehanteerde terminologie en het toegepaste jargon, hier en daar wat verouderd is. Immers 'Grondslagen' (Hoofdstuk I) worden tegenwoordig verwoord in een 'Missie' en de 'Doelstellingen' (korte termijn) worden verwoord in 'Targets', speerpunten van de bedrijfsvoering. De bundel bevat informatie die inhoudelijk dus enige aanpassing noodzaakt, aan de andere kant zal

een (groot) deel van de inhoud vrijwel ongewijzigd blijven. Het Hoofdstuk 'Didactiek' is hier een goed voorbeeld van.

TFF niveau 2

Inmiddels zijn de cursussen TFF niveau 2 afgerond. Een cursus in het verlengde van de TFF niveau 1 (instructeurs LO/Sport) en gevolgd door managementondersteuners en planners van de LO/Sportgroepen. Dit jaar staat nog gepland de cursus TFF niveau 3, bestemd voor C'n-LO/Sportgroep en G11X0 personeel van de stafafdelingen van onze LO/Sportorganisatie. Voor zowel de TFF niveau 2 als 3 geldt dat het theoretische cursussen zijn met een praktische achtergrond. Centraal bij de cursus TFF 2 en 3 staat de methodiek om een trainingsplan te maken, gebaseerd op het optreden van een eenheid. Integratie van de LO en FT loopt hier als rode draad door heen. Juist deze gewenste integratie noodzaakt een herziening van de bestaande methodiek om tot een LO-leergang te komen. Er blijkt behoefte aan een geïntegreerd trainingsplan, dat in de vorm van een LO/FT document kan worden bewerkstelligd. De denkwijze van de werkgroep Systematiek loopt geheel in de pas met de denkwijze en opvattingen verkondigd in de doctrine (LO/Sportorganisatie KL & sectie TGTF) en bij de cursussen TFF. Hierbij bewaakt de werkgroep nadrukkelijk het belang van het plezier in het bewegen krijgen en houden en het appelleren aan de in onze 'Missie' gestelde -sportieve ontplooiingsmogelijkheden en de zo belangrijke motivatie voor blijvende sportbeoefening. Knelpunten, suggesties en opmerkingen, die naar voren komen tijdens de cursussen TFF worden door de werkgroep Systematiek behandeld en meegenomen ten dienste van het vinden van een optimale oplossing.

LO/FT-document

In de cursus TFF zijn vergelijkingen getrokken tussen een topsporter en een militair. Er blijken duidelijke overeenkomsten:

- het fysiek prestatievermogen vormt een belangrijke voorwaarde voor het functioneren.
→ militair fysiek prestatievermogen (MFP);
- de noodzakelijke fysieke fitheid wordt bereikt door het regelmatig toedienen van trainingsprikkels.
→ trainingsprikkels voor Algemene fitheid (LO) en Taakspecifieke fitheid (FT);
- er zijn dikwijls verschillende trainers, die gezamenlijk werken aan het bereiken van de gewenste/noodzakelijke fysieke fitheid.
→ LO/Sportinstructeurs (LO) & kaderinstructeurs (FT);
- planning/periodisering spelen een voorname rol in het bereiken van de gestelde doelen.
(Arbeid / rust verhouding speelt een cruciale rol bij het principe van de supercompensatie, periodisering volgens macro/meso en micro systeem met toepassing van VATH-principe (voorbereiden / aanpassen / toepassen en herstellen).

Het bereiken van de noodzakelijke fysieke fitheid komt tot stand door de inbreng van verschillende trainers. Hierbij richt het LO/Sportprogramma zich voornamelijk op het

bereiken van de algemene fitheid. Het onderdeelkader houdt zich voornamelijk bezig met het trainen voor de taakspecifieke fitheid. Gebleken is dat een gemiddeld opkomstpercentage bij de trainingen voor de algemene fitheid (LO-les) dertig procent is en voor de taakspecifieke fitheid (FT-programma) negentig procent is. Daar deskundigheid en kennis omtrent trainen vooral ligt bij het LO/Sportpersoneel is het logisch dat de LO/Sport ook nadrukkelijk participeert in het gehele programma ter bevordering van de noodzakelijke en gewenste fysieke fitheid. Hierbij zal de inbreng door de LO/Sport in het FT-programma voornamelijk liggen op het gebied van advies en samenstellen van het totaal fysieke programma. Dit noodzaakt een integratie van het LO en FT programma. Een document waarbinnen dit planmatig optimaal gewaarborgd is, wordt een LO/FT-document genoemd. Zoals bekend is plannen en uitvoeren twee, dat betekent dat een optimale communicatie met het onderdeel waarmee getraind wordt, noodzakelijk is en blijft. Dit laatste is op het ogenblik al meer regel dan uitzondering. Het LO/FT-document wordt opgesteld via de doctrine TFF (LO/Sport & TGTF) en hanteert een zesstapen model. Over dit zesstapen model wordt u een volgende keer nader geïnformeerd.

Een van de Targets voor 1998

Eén van de opgestelde Targets voor 1998 is: Minimaal zestig procent van de LO-leergangen dienen te zijn ontwikkeld en uitgeschreven conform de 'Systematiek van de LO in de KL'.

Regelmatig wordt de vraag gesteld: "Heeft het zin om aan het uitschrijven van leergangen te beginnen voordat de werkgroep Systematiek een definitief plan van aanpak heeft opgesteld? Wij zien de bui al hangen, want het kan zo allemaal weer opnieuw!" Dit laatste is gelukkig volstrekt niet het geval. Zoals u al hebt begrepen uit het vooraf gaande:

- De huidige methodiek leergangontwikkeling is zuiver van opzet, maar (soms) omslachtig in gebruik en past niet geheel meer binnen de actuele situatie van de KL. Dit laatste betekent echter niet dat de methodiek niet bruikbaar meer is, integendeel;
- De werkgroep zoekt een optimale route waarlangs de uiteindelijke LO-leergang tot stand kan komen. Het uiteindelijke resultaat (de LO-les) zal niet of nauwelijks verschillen van het huidige product. Wel zal de weg waarlangs, de toepassing en de verpakking (LO/FT-document) wijzigen;
- De werkgroep houdt ook rekening met de mogelijkheden (en eventuele beperkingen) van het programma GOAL. Ook hier geldt dat er geen nieuwe ronde wielen worden uitgevonden en de Systematiek zoveel als mogelijk in de pas zal lopen met gangbare, inmiddels geaccepteerde en bruikbare processen en procedures;
- Ook binnen de nieuwe opvattingen zullen vaardigheden moeten worden aangeleerd (HIBA / MZV enzovoorts) alvorens te kunnen gaan trainen;
- LO-lessen zullen per oefengebied onderverdeeld blijven worden. Als aanvulling kan er een indeling ontstaan van trainingsprikkel versus energiesysteem en te gebruiken oefengebied met daar binnen de mogelijk te

gebruiken lessen (transfer of training). Dit laatste biedt veel perspectief, maar is slechts nog een idee. Zodra hier meer over duidelijk wordt, zal u geïnformeerd worden.

Kortom de gedachte dat u één en ander mogelijk voor niets zou doen, is hiermee hopelijk ontzenuwd. Wel is de verwachting dat één en ander volgens een optimalere route gaat verlopen. Hoe of wat, daarover informeer ik u in een volgende editie van de Zandloper.

Actualiseren van bundel 'Systematiek van de Lichamelijke oefening in de KL'

Zoals al aangegeven zal de gebruikte tekst in de genoemde bundel aangepast moeten worden aan de huidige terminologie en jargon. Hiermee denkt de werkgroep zo snel als mogelijk na 1 juni te beginnen. Deze veranderingen zullen het minst ingrijpend zijn en zult u terug vinden op het moment dat de aangepaste bundel 'Systematiek van de Lichamelijke oefening in de KL' u onder ogen komt.

Het Werk

'Fit For Action'

door kap Hans van der Kaaden

What's in a name? Dat geldt met recht voor ons credo 'Fit For Action'. Inmiddels binnen de KL ingeburgerd en onlosmakelijk verbonden met de LO/Sportorganisatie. Ja, u en ik kennen natuurlijk de achter liggende betekenis. Maar let op, nog dit jaar krijgt de lijfspreuk van onze organisatie nog meer inhoud en body. Er wordt namelijk druk gewerkt aan een video-productie 'Fit For Action' en een productenfolder. Beide producten zijn een hulpmiddel om de LO/Sportorganisatie te promoten en kunnen als ondersteuning worden gebruikt om het LO/Sportproduct te verkopen. De video-productie wordt gemaakt door het Media Centrum (ILMO) uit Den Haag en is onder andere bedoeld voor de werving van nieuwe LO/Sportinstructeurs. Gelijktijdig wordt ook gewerkt aan een productenfolder. Het presenteren en promoten van de LO/Sportorganisatie zal op een eenduidige wijze geschieden. Daarom is het van belang de productenfolder en video-productie op elkaar af te stemmen.

Er zijn drie doelgroepen te onderkennen, waarvoor deze mediamiddelen (productenfolder en video) kunnen worden ingezet. Dat zijn:

- Het lijnmanagement, de zogenaamde klantbeslissers, waaronder de commandanten;
- De individuele klanten, de zogenaamde klantgebruikers;
- Het te werven (nieuw) personeel, dit zijn kandidaten van CIOS en Academies voor Lichamelijke Opvoeding.

Productenfolder

De productenfolder is bedoeld om onze klant te informeren over onze producten en diensten. Uitgangspunt hierbij is, dat de folder bestaat uit een omslagvel met algemene (LO/Sportorganisatie) informatie. Daarnaast zal er per doelgroep één of meerdere inlegvellen (flyers) toegevoegd worden.

In eerste instantie zijn er drie inlegvellen ontwikkeld:

- één voor de commandanten met onze belangrijkste producten;
- één voor de potentiële nieuwe werknemers;
- één voor de klanten van de LO/Sportgroep.

Er wordt een format ontwikkeld waaraan, voor de lokale LO/Sportgroep, specifieke informatie toegevoegd kan worden. In dit format worden lokale sportproducten met daarbij behorende toegangsregelingen en dergelijke aangegeven. Dit format kan op de computer ingevuld worden. Het accent bij de flyer van de klantbeslissers zal liggen bij het aanbod van de LO/Sportproducten. Voor leerlingen CIOS en ALO zal informatie worden verstrekt over wat er minimaal nodig is om LO/Sportinstructeur te kunnen worden.

In de toekomst zullen nog meer flyers ontwikkeld worden. Hierbij valt dan te denken aan flyers die bijvoorbeeld opleidingen (externe) verder uitdiepen.

Videoproductie

In februari 1998 is op de KMS de eerste opleiding met BBT LO/Sportinstructeurs gestart. Op een enkele ex-LO/Sportinstructeur na zijn het allemaal zogenaamde 'spijkerbroeken'. Burgers, die niet meer zoals de vroegere dienstplichtige, vanzelf verschenen nadat ze hun oproep ontvangen hadden. Tegenwoordig moeten onze nieuwe collega's gelokt worden. De eerste indruk moet een goede zijn. Een voorsprong aan de start wordt immers moeilijk goed gemaakt door de concurrentie. De LO/Sportorganisatie zet alle wervingszeilen bij en beschikt medio 1998 over een 'gelikte' wervingsvideo.

Het scenario voor de video-productie 'Fit For Action' is door een civiel bedrijf voor audiovisuele communicatie gemaakt, uiteraard in nauw overleg met personeel van de LO/Sportorganisatie KL. De video, die ongeveer twintig minuten duurt, geeft een flitsende voorstelling van de wijze waarop de LO/Sportorganisatie kan bijdragen aan het bereiken van de vereiste fysieke fitheid, nodig voor het operationeel optreden van de KL.

Met recht 'Fit For Action'. Door het 'scherp snijden' van de scènes met veel 'move' ontstaan dynamische overgangen, die de video productie tot een boeiende wervingsvideo maakt. De toekomstige collega's zien op een wervende, dynamische wijze de relatie van onze producten LO, GVA en Sport met daar waar het allemaal om draait: 'Inzet van fitte militairen met als resultaat: GEVECHTSKRACHT!'

Kwaliteitsbewaker met een grote K

door sm Richard Hesterman, Kenniscentrum

De pen werd de laatste keer door sm Hans van Batavia overgedragen aan aoo Rob Hellendoorn.

Deze bedankte voor de eer en de redactie van de Zandloper ging naarstig op zoek naar iemand, die aan dezelfde initialen voldeed. De archieven werden opengetrokken en er werd een persoon gevonden, die inmiddels al twee keer iets heeft geschreven voor de Zandloper. Daarbij werd redelijk aan het gestelde signalement voldaan, te weten:

Voornaam: begint ook met 'R';

Achternaam: begint ook met een 'H';

Zijn woonplaats: begint ook met een 'R';

Lengte: **kleiner** (jammer);

Kleur: **ietwat bruiner** (betere zonnebank);

Haardracht: **zemen en trekken** (iets meer grijs omrand).

Conclusie: laten we hem maar nemen.

Resultaat: Richard Hesterman uit Raamsdonksveer.

Sinds 1 maart geplaatst op het Kenniscentrum als opvolger van aoo Ab Agterbos.

Mijn volledige naam is Richard **Julian** Hesterman en niet zoals eerder in een interview 'Junior' werd vermeld. Geboren op 30 april 1957 te Nieuwendijk, een klein dorpje in het hart van de Biesbosch in Noord-Brabant. Vader van twee geregistreerde kinderen, zoonje Danel van twaalf jaar en een dochtertje Amber van tien jaar. Inmiddels al ruim zeventien jaar getrouwd met Christa en ook zolang wonend in Raamsdonksveer. Deze plaats hebben we toen gekozen, omdat het zo lekker centraal in het Zuiden lag. Met een straal van toen nog geen uur rijden lagen veel kazernes. Neem Keizersveer op fietsafstand, Breda met toen nog vier kazernes, Den Bosch, Vught en Tilburg. In een tweede wat grotere straal had je nog Roosendaal, Bergen op Zoom, Ossendrecht en zelfs Middelburg. De andere kant op richting het midden van het land, gezien de verkeersdrukte wat minder aantrekkelijk, heb je de plaatsen Utrecht en Amersfoort.

Tennis

De Pen kun je op verschillende manieren gebruiken. Wat ik wil voorkomen is een opsomming van alweer een militaire carrière met het wel en wee van opgedane ervaringen. Zodoende moeten jullie het met de inleiding van hierboven doen.

Waar wil ik de Pen dan wel voor gebruiken? Ik wil hem gebruiken voor een stukje promotie van de tennissport. Per slot van rekening ben ik niet voor niets Kwaliteitsbewaker met een grote 'K' (Hum, hum...) van deze sporttak. Iedere tak van sport kent zo z'n ups en downs. Tenminste wanneer je de desbetreffende bonden mag geloven. De bonden houden met name cijfermatig alles bij. Voor het tennissen is dat

de Koninklijke Lawn Tennis Bond (K.N.L.T.B.) met het bondsbureau in Hilversum. De KNLTB is op haar beurt weer lid van een internationale bond, sterker een federatie zelfs, de Internationale Tennis Federatie (I.T.F).

Positieve ontwikkelingen

In Nederland heeft de tennissport een aantal positieve ontwikkelingen meegemaakt. Qua bereikbaarheid is de tennissport in de breedte gegroeid. Vroeger (een jaar of tien tot vijftien geleden) was het ondenkbaar dat 'Jan de timmerman of Piet de lopende band werker' lid van een tennisvereniging konden worden. De verenigingen vandaag de dag die nog een ballotage commissie hebben, worden met uitsterven bedreigd of verhuizen naar een 'Golfwijk'.

Vershil

Toch is er nog een verschil aanwezig. Wanneer u een zoonje of dochtertje bezit die een voetbal-, hockey- of turntalent blijkt te zijn, dan droomt u misschien van een Bergkamp, van 't Hek of Jansen (turnen) in wording. Van u worden geen grote financiële investeringen verwacht. Echter wanneer uw nazaad over tennistalent mocht beschikken, hebt u financieel een uitdaging. Het Beckertje of Graffje in wording gaat u in de opbouwfase toch een bedrag tussen de tien en vijftien duizend gulden per jaar kosten. Hetgeen in ieder geval een zodanig bedrag is dat 'Jan modaal' moeilijk kan opbrengen. Dit zijn de kleine lettertjes bij deze sport. Hoezo blijft tennis op dat gebied toch alleen voor de elite?

Positieve en negatieve invloeden

Nationale sporthelden en heldinnen hebben met een goede prestatie op nationaal en internationaal niveau een enorme impact. Neem bijvoorbeeld de schaatsers/sters als Romme, Ritsma, Postma, Thomas en Timmer. Zij zullen zeker een groei van de schaatsbond bewerkstelligen. Maar zo ook teamsporten als voetbal of hockey, winnen van het Europees Kampioenschap 1988 of de Champions Trophy, hebben ook een positieve invloed. En niet te vergeten volleybal!!

De tennissport beleefde een 'up' na het halen van de Wimbledon-titel door Richard Krajicek ('Kraaijenek'). Het tegenovergestelde is ook waar! Het oplopen van een tegenvaller levert schade op. Uitschakeling van Nederland voor de Davis Cup tegen België heeft een negatieve uitwerking.

Kiezen voor de Tennissport

Toch wil ik het positief benaderen en hieronder zijn een aantal redenen genoemd, waarom voor de tennissport gekozen zou kunnen worden?

- lidmaatschapsbijdragen zijn redelijk te noemen en over het algemeen is er momenteel geen ledenstop;
- aanschaf sportmateriaal. Schoeisel en een racket hebben een langere afschrijvingstermijn, dus betaalbaar. Kleding, mits niet trendy gevoelig, kan ook langer mee;
- met circa twee lescycli (of cyclussen, mag nu ook volgens het 'groene boekje') van ongeveer vijftien lessen, kosten rond de vijfhonderd gulden, is beginnend wedstrijd spelen mogelijk;

- relatief snel spelen, je hebt niet meerdere medespelers nodig (afhankelijk). Tevens voorkoming van ergernis door bijvoorbeeld zaken als: vormverlies, te laat arriveren enzovoort.... En dit altijd veroorzaakt door medespelers!;
- tennis is als het goed is géén contactsport, er zit zelfs een net tussen, waardoor er minder blessures vallen;
- tennis kan door de jaren heen héél lang worden gespeeld. Ik zie een tennisser van rond de tachtig jaar nog wel een forehand slaan, maar een voetballer van die leeftijd geen omhaal maken;
- gemengd kan op een laag niveau redelijk tot goed worden gespeeld. Krachtsverschillen zijn in het begin nog gering en komt het spel er toch uit.

Kortom een aantal redenen om voor de tennissport te kiezen of het te promoten. Het ligt in de bedoeling dat er met de onregelmatigheid van de klok in de Zandloper over tennis wat verschijnt. Hoofdzakelijk zullen dat wat wetenswaardigheden worden of handige, bruikbare tips zijn. Mocht er dan toch onverhoopt een intelligente vraag op tennisgebied zijn, dan ben ik bereikbaar op het Kenniscentrum (*06 - 500 7254).

Volgende pen

Ik heb begrepen dat ik op mijn beurt de pen weer door moet geven. Dat wil ik hierbij doen aan mijn 'tweelingbroer', mijn OCLO vriend (we speelden samen in het OCLO bureau orkest), mijn Breda gabber, mijn uitzendings-buddy en zeer onderwaardeerde collega:

Gerrit Hof, werkzaam bij LO/Sportinstgroep KMA te Breda.

Korte Berichten

TFF 3

De geplande data van de cursus Training Fysieke Fitheid 3 (TFF 3) voor personeel van de regio's, stafafdelingen en Cn-LO/Sportgroep met managementondersteuner, komen te vervallen. Het nog niet kunnen afronden van de TFF 1 en TFF 2 cursussen, die een hogere prioriteit hebben ten opzichte van het opstarten van TFF3 en de mogelijke consequenties van de evaluatie van TFF 2 voor de huidige opzet TFF 3, liggen hieraan ten grondslag.

Het Kenniscentrum streeft er naar, dat de deelnemers medio juni worden geïnformeerd over de nieuwe data. Realisatie zal in ieder geval na 1 september 1998 plaatsvinden.

Functietoewijzing

Sergeant-majoor Hennie Huijbregts, hoofdinstructeur op de LO/Sportgroep Korporaal van Oudheusdenkazerne, volgt met ingang van 1 mei de aoo Roy Calbo op als C-LO/Sportgroep Kol Palmkazerne te Bussum. Sergeant-majoor Hans Westerduin schuift op de LOSS een plaats op. Hij neemt de functie van hoofdinstructeur in de rang van aoo over van aoo Jan Visser. Beide worden met ingang van 1 mei bevorderd tot adjudant.

Adel verplicht

Aan de top komen is al moeilijk, laat staan blijven. Sgt LO/Sport Jeffrey Bignell van de LO/Sportgroep Frederik Hendrikkazerne te Venlo is het dit jaar weer gelukt met die top.. Hij heeft zijn titel van vorig jaar geprolongeed. In het Zwitserse dorpje Arosa is hij Nederlands kampioen freestyle skiën geworden op het onderdeel buckle-piste. Mocht iemand zin hebben om hem uit te dagen of meer over dit onderdeel willen weten? Je kunt hem vinden op het Montana snowcenter in Valkenswaard, waar hij als skileraar de basis heeft gelegd voor zijn succes.

Aanvulling redactieraad

Door enkele mutaties is de redactieraad nog steeds onderbezet. Willen wij in de toekomst dezelfde kwaliteit blijven leveren, dan hebben wij dringend behoefte aan aanvulling. Een ieder die de redactieraad wil komen versterken is van harte welkom. Informatie over de werkzaamheden zijn te verkrijgen bij aoo Rob Jansen.

24 uur per dag militair

door sgt I Esther Wijffels en sgt I Anthony Scheepers

Alweer een tijdje terug, in december 1997, vertrokken wij vanaf vliegveld Welschap in Eindhoven met een luxe DC 10 naar het, bleek later, minder luxe Bosnië, om daar de komende zes maanden de uitgezonden militairen van 11 (NL) Mechbat RHvS op sportieve wijze te ondersteunen.

Wij namen in Sisava de LO/Sportgroep over van onze voorgangers van de LO/Sportgroep Johannes Postkazerne uit Havelte. Sm Jan Haak was inmiddels geroteerd, sgt I Jan Welling zat met smart op ons te wachten (Wij begrijpen nu wel waarom). Nadat Jan ons de LO/Sportgroep perfect had overgegeven en ons in een week tijd wegwijs had gemaakt in het gebied, konden wij uiteindelijk aan de slag.

Wennen

De eerste weken bestonden voornamelijk uit contacten leggen, materiaal oplijnen en lokaliseren, het gebied verkennen, wennen aan het feit dat je nu echt 24 uur per dag militair bent en dat je 's avonds niet bij moeders thuis op de bank naar Goede Tijden Slechte Tijden (GTST) kan kijken. In het begin is een ieder met zichzelf bezig om te zorgen, dat zijn of haar toko in orde is. Woon- en werklocaties worden dan in zijn geheel omgebouwd in eigen stijl, zodat hij of zij zich er prettig bij voelt. Er is dus weinig animo om gezamenlijk te sporten. Die verandering vindt pas plaats na ongeveer drie weken. Dan is het nieuwe er af en zit iedereen in het ritme en dan komt de vraag naar sport. Toen de eerste vijf centimeter sneeuw viel, kwamen er al vragen wanneer er geskied kon worden en toen de sneeuw was verdwenen, werden er vragen gesteld omtrent het abseilen.

GVA-circus

Eind december begon onze LO/Sportgroep te draaien. De skischans, die net buiten onze base ligt, was een aantrekkelijk object om te kunnen GVA'n.

De EOD is voor ons gaan kijken of deze vrij was van mijnen. Er deden veel verhalen de ronde, dat het totaal ondermijnd zou zijn. Toen er na verkenning bleek dat erboven zelfs een Dixi (rent a toilet) stond en het object mijnenvrij werd gegeven, zijn we aan de slag gegaan om daarboven een mooi GVA-circus te bouwen. We kregen uit het bataljonspotje een geldbedrag, waarvan stoere GVA-shirts met bedrukking zijn aangeschaft.

Elke Mechbatbikkel mocht na voltooiing van het circuit dit shirt dragen.

Aangezien de meeste militairen wilden laten zien, dat ze op de skischans waren geweest en daar bovendien een herinneringsshirt voor kregen, was de animo zeer groot. Helemaal nu de winter is afgelopen en het aantrekkelijk weer is om aan het kleurenschema te werken. De skischans biedt vele mogelijkheden. In het circuit zijn vijf omlopen weggehangen, te weten:

1. running down van de schans;
2. broekafdaling van de schans;

3. heli-afdaling van dertig meter;
4. mariniersafdaling;
5. pendulesprong;
6. fast roping.

Verder wordt de skischans gebruikt voor training van diverse GNK IOT-teams. Dat zijn teams van ongeveer drie personen, die de drie bergreddingsmodules hebben gevolgd in Oirschot of op de LOSS en in de groeve van Siedlinghausen. Het niveau van dit personeel is hoog. Zij zijn in staat om zelfstandig bergreddingsacties uit te voeren, wanneer er bijvoorbeeld een voertuig van de weg af is geraakt en in een afgrond ligt. Buiten het bergingsvoertuig(en) en beveiliging, zorgt de IOT-groep voor de geneeskundige steun aan de gewonden.

Stofhappen

Op base Sisava is verder nog de mogelijkheid te volleyen en te voetballen. Denk alleen niet aan een mooi groen grasveld, maar meer in de trant van platgereden stukken gesteente. Het veld is gemarkeerd met dikke balken. De sporter kan lekker stofhappend bezig zijn. Een vijftien kilometer loopparcours hebben we ook, maar lopen gebeurt altijd samen met een begeleidingsvoertuig in verband met de veiligheid van de lopers.

Elke dag kan er gelopen worden. De route loopt vanaf de base naar een radio/verbindingspost genaamd RQA over een sterk geaccidenteerd parcours. Het is dan ook elke keer weer een prestatie om de slagboom bij RQA aan te tikken.

Bridge to Bridge run

Hardlopen is voor vele uitgezonden een ideale manier tot ontspanning en er wordt hier dan ook ontzettend veel gebruik van gemaakt. Zaterdag 25 april hebben we de traditionele Bridge to Bridge (BtB) run georganiseerd. Het was al weer de vijfde officiële editie. De BtB run is een prestatie-loop van tien kilometer, die loopt tussen de twee Baileybruggen op de route GLOG (weg tussen Sisava en Knesevo), die door Nederlandse Genie eenheden zijn gebouwd in de tijd dat hier Nederlandse troepen zijn gevestigd.

Omdat het voor LO/Sportinstructeurs toch altijd weer een uitdaging is, om zoveel mogelijk deelnemers naar het evenement te trekken, kozen we voor vier afstanden, te weten: vijf-, tien-, vijftien- en 21,1 kilometer. Er deden in totaal 260 lopers van verschillende nationaliteiten mee aan BtB run. Nederlanders, Belgen, Duitsers, Engelsen en Amerikanen waren van heinde en verre gekomen om mee te doen.

Door de nodige logistieke ondersteuning en handlangers, kunnen we terugkijken op een geslaagd evenement.

Organiseren

Organisaties zijn hier sowieso grootschaliger dan op een kazerne. Het lesgeven zoals in Nederland is hier onmogelijk. Je bent afhankelijk van de werkdruk van een eenheid of

base en de dreiging in het gebied. Zo zijn de teams (Knezevo en Novi Travnik) praktisch elk weekeinde bezig met het begeleiden van vluchtelingenbezoeken. Dit zijn bezoeken van de burgerbevolking, die in oorlogstijd zijn verdreven uit hun huizen en die nu terugkomen om te kijken of ze alsnog willen terugkeren. Deze bezoeken verlopen meestal rustig, maar het gaat er ook wel eens nog al emotioneel aan toe. Dan is het goed dat SFOR er bij is om verdere escalatie te voorkomen.

Onze werkzaamheden liggen meer op het gebied van het organiseren van sportdagen, onderdeelcompetities, parcours militair, prestatieelopen, zaalsporttoernooien, langlauftochten, GVA-activiteiten en individuele begeleiding van militairen op het gebied van kracht en fitness. Daar komt nog het onderhoud van fitnessmateriaal, sportmateriaal, skimateriaal en klimmateriaal bij.

Veel contact houden met de verschillende secties bij de staf, de contacten bij andere bases, veel reizen in het gebied, omdat de afstanden groot zijn. Gelukkig hebben we de

beschikking over een eigen MB, zodat we mobiel zijn. Dat is een strikte noodzaak, want we werken vaak buiten de base.

Bedankt

Zo'n uitzending kan een mooie ervaring zijn, als je goed voorbereid met je eigen eenheid kan meegaan. Het belangrijkste is dat je weet, dat het thuis goed gaat. Dat er mensen zijn die aandacht besteden aan degene die achterblijft en collega's die zich betrokken voelen. Dus collega's uit het land, bedankt voor alle post die wij hebben ontvangen met name van de LO/Sportgroepen van de van Hornekazerne (KMS) en Oirschot, buddy Frank Paymans en Monica Pasma, alvast bedankt voor alles.

Wij zijn nu bezig met de voorbereidingen van ons roteren, zodat wij de nieuwe LO/Sportgroep uit Seedorf maximaal wegwijs kunnen maken. Wij wensen sm Pluymen, sgt I Sogtoen en sgt Eijer alvast veel sterkte met hun voorbereidingen met SFOR 4.

TGTF

Over een jaar past 'ie wèl

door Bertil Veenstra, TGTF

Met deze kreet wordt op het ogenblik geprobeerd om mensen te werven voor het Brugjaar Koninklijke Landmacht. Het Brugjaar KL is enige jaren geleden in het leven geroepen om het aantal sollicitanten voor BBT-functies, en met name het aantal vrouwelijke sollicitanten, te vergroten. Het is een samenwerkingsverband tussen de Landmacht en enkele Regionale Opleidingscentra (middelbare scholen) waarbinnen een speciale opleiding is ontwikkeld.

Om in aanmerking te komen voor het Brugjaar moeten de leerlingen de KL-aannamekeuring afleggen (psychologisch en fysiek onderzoek). Sommige leerlingen halen de aanname-eisen al, maar zijn nog te jong om bij de Landmacht te solliciteren ('Over een jaar past 'ie wèl'). Een kleiner aantal heeft op één of meer onderdelen van de aannamekeuring onvoldoende gescoord. Zij gaan het Brugjaar volgen om op het vereiste niveau te komen.

Aannamekeuring

Het Brugjaar dient, naast civiele beroepsopleiding, als oriëntatie op en toerusting voor een functie binnen de KL-organisatie. Het jaar is ondermeer gericht op verbetering van de psychische weerbaarheid en fysieke conditie van jonge vrouwen en mannen. Wat betreft de beroepsopleiding kunnen de leerlingen kiezen uit autotechniek en facilitaire dienstverlening. Als voorbereiding op een functie bij de KL worden, naast een intensieve fysieke training, lessen gevolgd als sportgezondheidskunde, sociaal communicatieve vaardigheden en beroepenoriëntatie. Daarnaast zijn er een groot aantal 'Groene Dagen', waarbij de leerlingen middels excursie of bivak daadwerkelijk kennis maken met de

Landmacht. De laatste tien weken van het jaar zijn een stageperiode (Beroeps Praktijk Vorming), die op verschillende kazernes plaatsvindt. Aan het eind van het jaar gaan de leerlingen solliciteren voor een BBT-functie, waarbij ze dus nogmaals de aannamekeuring moeten afleggen. Het staat de leerlingen overigens vrij om na het Brugjaar toch niet voor de Landmacht te kiezen. Dit laatste komt echter niet vaak voor.

Afgelopen jaren zijn er twee van dergelijke Brugjaren geweest, één in Breda en één in Leeuwarden. Komend jaar wordt het aantal uitgebreid. Ook in Rotterdam, Arnhem en Zwolle wordt begonnen met een Brugjaar KL. Deze uitbreiding is mede gestimuleerd doordat eind vorig jaar besloten werd de minimumleeftijd voor militairen niet te verlagen. Een Brugjaar biedt de kans een jaartje ouder te worden en intussen goed voorbereid te worden voor de Landmacht.

Adviezen

Wat heeft TGTF te maken met deze Brugjaren? Het afgelopen jaar heeft TGTF adviezen gegeven over de fysieke training bij het Baronie College in Breda. Het ging hier om een groep van 23 jongens en vijftien meisjes in de leeftijd van vijftien tot en met achttien jaar. Omdat de leerlingen vanuit het hele land moesten komen, werd er slechts drie dagen per week les gegeven. In die drie dagen stond acht uur sport gepland, niet de meest ideale situatie om de trainingen goed te kunnen plannen. Bovendien moest rekening gehouden worden met de jonge leeftijd van de leerlingen. Het was dus zaak om optimaal te trainen, maar overbelasting van de leerlingen te voorkomen.

Kracht

Het Baronie College heeft de beschikking over goede trainingsfaciliteiten. In samenwerking met een sportschool kan er getraind worden op Technogym-apparatuur en ook voor het trainen van het uithoudingsvermogen zijn voldoende mogelijkheden. De meeste aandacht in de training werd gelegd op het verbeteren van kracht. Het uithoudingsvermogen lag bij de meeste leerlingen al op een voldoende hoog niveau. De leerlingen hebben getraind volgens de KL-dochtrines voor maximaalkracht, krachthoudingsvermogen en uithoudingsvermogen. Voorlopige resultaten laten inderdaad een grote krachtstoename zien. Natuurlijk moet wel bedacht worden, dat leerlingen van deze leeftijd nog groeien. De krachtstoename komt dus niet alleen door de effecten van de training. In april hebben de leerlingen uit Breda hun 'echte' aannamekeuring afgelegd. Op één leerling na hebben ze allemaal de aanname-eisen gehaald. Dat lijkt dus een goed resultaat. Om de waarde van het Brugjaar te kunnen vaststellen is het natuurlijk wel van belang om te volgen hoe deze leerlingen het er vanaf brengen in hun initiële militaire opleiding.

Studies

Komend schooljaar zal TGTF ook betrokken zijn bij de fysieke training van de andere vier Brugjaren. Er is in totaal plaats voor ongeveer driehonderd leerlingen. Dit biedt de mogelijkheid om naast advisering op trainingsgebied ook trainingsstudies te verrichten, om de effecten van de training beter te kunnen evalueren. Zeker bij deze groep is het interessant, omdat er op het gebied van training bij jongeren nog niet veel studies verricht zijn. Als het mogelijk is een controlegroep te vinden, bestaande uit leerlingen van dezelfde school die weinig sport/training krijgen, dan kunnen effecten van lichaamsgroei en leeftijdstoename apart bekeken worden. Wellicht kan ik u volgend jaar in de Zandloper resultaten hiervan laten zien.

COLOFON

De Zandloper is een uitgave van en voor de LO/Sport-organisatie KL

Redactie(raad)

Hoofd-/eindredacteur: aoo R. Jansen (*06-500-7484)

Redacteur: kap J. van der Kaaden (*06-500-7244)

kap W. Hoogendoorn (*06-549-4625)

aoo P. van de Ven (*06-578-2772)

drs. B. van der Doelen - TGTF (*06-557-6419)

Redactie-Kopijadres:

LO/Sportorganisatie KL

Redactie Zandloper

Bernhardkazern

MPC 53 B

Postbus 3003

3800 DA Amersfoort

Tel.: PTT: 033-4607484

MDTN: *06-500-7484

Kopij/brieven volgende uitgave dienen uiterlijk 25 mei 1998 bij het kopijadres te zijn.

Pre-press:

Casparie Emmen

Druk:

Casparie Emmen

De inhoud van dit blad weerspiegelt niet noodzakelijk de mening van C-LO/Sportorganisatie. De redactie behoudt zich het recht voor ingediende kopij niet of gedeeltelijk te plaatsen. De inhoud van ingezonden brieven en artikelen blijft voor rekening van de schrijver. Artikelen uit dit blad mogen worden overgenomen mits de bron wordt vermeld.

Uitgezonden personeel

sgt 1 Esther Wijffels
(buddy sgt 1 Geert Suijlen)

rnr 67 02 02 758

1 NL Mechbat RHVS/Sisavo Batstaf
NAPO 80, 3509 VB Utrecht

sgt 1 Anthony Scheepers
(buddy sgt 1 Frank Paijmans)

rnr 67 06 14 357

1 NL Mechbat RHVS/Sisavo Batstaf
NAPO 80, 3509 VB Utrecht

Laat eens iets van je horen!